

אשפה ביצר

עיצוב: Brandim, כתיבה ופיתוח: צוות החטיבה לחינוך ולקהילה של קק"ל, שרון גלפרין, סטודיו צחר

אשפה הישר

"העולם המודרני החל ביום בו הפך הטבע לנוף".

א. ב. וורטינגטון (מרצה וחוקר)

הידעת?

במבצע ניקיון שיזמה קק"ל ב-2016 נאספו יותר מ-800 טון אשפה ביום אחד. בפארקים ובשמורות טבע מרכזיים בעולם, למשל בהרי הפירנאים באירופה, אין פחי אשפה בתוך הפארק. המטיילים מתבקשים לקחת את האשפה איתם. כשני-שליש מהחופים בישראל הוגדרו בקיץ 2015 על ידי המשרד להגנת הסביבה בדרגת לכלוך שבין בינוני למלוכלך מאוד.

בפסח 2015 נאספו 400 טונות אשפה סביב הכנרת.

בשמורת דן, במקום פתוח, בשטח שמטיילים נוהגים לעשות בו את צרכיהם, הציבו פחי אשפה. כך מעודדים מטיילים לזרוק את נייר הטואלט שבו השתמשו לפח במקום להשאירו בשטח.

מסע חינוך והסברה מוצלח משנות ה-70 (של המאה הקודמת) יצר מודעות שלא לקטוף פרחי בר. בעקבותיו, מסעות חינוך והסברה נוספים הצליחו לחולל שינוי התנהגותי בישראל, ביניהם: חיסכון במים, חגירת חגורת בטיחות במכונית וניקוי גללי כלבים מן המדרכה. מסעות אלה היו מלווים בהסברה, אולם גם בקנסות כבדים.

אנחנו לדיון

מי אחראי על הפסולת בטבע?

האם קק"ל צריכה להציב פחים ביערות?

האם אפשר ונכון לסמוך על המטיילים שיאספו את האשפה אחריהם?

האם חלק מתפקידה של קק"ל, כמי שאחראית על היער והייעור, הוא לאסוף אשפה?

מהי, לדעתכם, הדרך הנכונה לחולל שינוי לטובה - חינוך או קנסות?

הציעו דרכים להגברת המודעות בציבור הרחב למניעת השלכת פסולת בטבע.

למידע ולנתוני פסולת בישראל, ניתן להיכנס לאתר המשרד להגנת הסביבה.

להדפסת הכרטיסיות מאתר קק"ל ולפעילויות נוספות

<https://tinyurl.com/y5z3xyxm>

